

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 7. julija.

Madjarskemu narodu se mora priznati, da je v političnih zadevah jako izveden in zvit. Malo nad 6 milijonov je Arpadovcev, osamljeni so sredi mej družimi narodnostmi, a vender zapovedujejo ne le 10 milijonom drugih narodnostij v deželah ogerske krone, temveč tudi močno uplivajo na tostransko državno polovico, kakor smo videli pri špiritnem davku, in njihov upliv je merodajen v vnanji politiki, Madjari igrajo važno ulogo v Evropi. Seveda bili bi še mogočnejši, da bi je ne tlačile slabe finančne razmere.

Da bi si osigurali svoj obstanek, zatirajo in raznarodujejo nemadjarske narodnosti po Ogorskem in vse šole urivajo madjarščino. Posebno si prizadevajo zatreti ogerske slovanske narodnosti. Zaprli so jim srednje šole in podkupujejo učitelje, da bolj goje madjarščino. Njih prizadevanje pa tudi ni brez uspeha. Mnogo slovanskih vasij se je že raznarodilo.

Madjari pa neso zadovoljni s tem, da igrajo važno ulogo v naši monarhiji, raztegniti hočejo svoj upliv tudi na Balkanu, in močno se brigajo za zadeve v Srbiji in Bolgariji. Upliva svojega pa v tamošnjih deželah drugače utrditi ne morejo, ako se ne naseli dosti madjarske inteligencije v teh deželah in pridobi važnih služeb. Zato pa jim je znanje slovanske neizogibno potrebno, kar tudi sami spoznavajo. Vladni list „Nemzet“ sam priporoča madjarski mladeži, da bi se zasobno pridno učila slovanskih jezikov, da se usposobi za javne službe na Balkanu.

V srednjih šolah ne gojé slovanskih jezikov, če tudi se v teh šolah začenja priprava za javno službovanje. Za to pa imajo Arpadovci jako važen povod. Če bi se v srednjih šolah n. pr. gojila ruščina ali kak drug slovanski jezik, bi se tudi slovanski dijaki začeli bolj zanimati za slovansčino in to bi škodovalo madjarizaciji, katerej morajo šole služiti. Madjari dobro poznajo Slované in njih napake, da se posebno radi naidušujejo pri pijaci za slovanstvo, za druge slovanske jezike in literaturo, da se pa bojé truda, da bi se učili res kakega drugega slovanskega jezika. Če bi se v šoli obli-

gatno učila n. pr. ruščina, bi se je pač učili dijaki in dobivali veselje do slovanskega znanja, da bi se je pa slovanski dijaki zasobno učili tega pa ni pričakovati.

Drugače pa delajo Madjari. V Pešti je že več klubov, v katerih se pridno goji ruščina. Kakor je nedavno zatrjeval nek srbski, v Budimpešti izhajajoč list, se često sliši po ulicah ogerske stolice govoriti ruščina. In tisti, ki jo govoré, so skoro izključno Madjari. Po kavarnah so ruski listi in to ne zaradi lepšega, temveč se pridno čitajo, podajajo se kar iz rok v roke.

Na vseučilišču in na politehniki predava dr. Ašbot ruščino in ima toliko slušateljev, da je velika dvorana vselej prenapolnjena. Na trgovski šoli se pa tudi poučujejo razni slovanski jeziki. Madjari se pač ne učé slovansčino iz ljubezni do Slované, temveč ker spoznavajo veliko njeno praktično važnost.

Pa ne le Madjari, tudi drugi narodi se zadnja leta mnogo brigajo za slovanske jezike zlasti pa za ruščino in se celo ponašajo z njenim znanjem. Ko je bila deputacija Peterburških Nemcev prišla v Berlin k pogrebu cesarja Viljema in jo je vsprejel knez Bismarck, je ta mogočni nemški državnik jej ponosno pripovedoval, da umeje ruščino, pa tudi nekoliko staroslovenščino. Teh jezikov se je naučil še, ko je bil poslanik v Peterburgu.

Na francoskem je več učenjakov, ki se specijelno bavijo s slovanskimi jeziki in zadevami. Nič manj se za slovanske jezike ne zanimajo v Angliji. Vlada sama odmenila je velike nagrade uradnikom, ki znajo ruščino. Pa tudi iz trgovinskih ozirov Angleži ruščino gojé.

Za Nemce je že izšlo kacic dvajset slovnic ruskega jezika in nekatere v več izdajah. V Lipsiji, v Berlinu in na Dunaji so že posebne knjigarne, ki se pred vsem pečajo s prodajo slovanskih knjig, in nekateri, kakor Gerbhard v Lipsiji, je celo zalagajo. Bogati angleški in nemški trgovci pošiljajo sinove svoje v Rusijo, da se priučé prvemu slovanskemu jeziku.

Ruska literatura hitro napreduje in se v mnogih tudi znanstvenih strokah more meriti z nemško, francosko ali angleško, v zemljepisji pa prekosi vse

te literature. Neizmerno lepega in izvornega ima tudi ruska lepoznavna literatura. Omenimo le dela grofa Leva Tolstega, iz katerih veje zdrav realizem, ki se ne plazi ob tleh, kakor francoski, ampak se ponosno kvišku vspenja. Koliko lepih idej tiči v delih tega duševnega orjaka. Kako lepo je naslikan ruski patrijotizem v njegovej „Vojna in Mir“, ko je narod branil domovino svojo proti napadovalecem. Že dela samo tega pisatelja so vredna, da se kak Slovan poprime učenja ruskega jezika.

Kako je pa pri nas zapadnih Slovanih z znanjem družih slovanskih jezikov. V Pragi je sicer ruski klub, pri nas Slovencih pa še kaj takega ni. Če tudi smo razupiti za rusofije, a vender še dolgo ne bomo toliko večji ruščine, da bi mogli biti posredovalci mej svetom slovanskim in zapadom. Vso izobraženost zajemamo iz zapadnih slovstev, ne pa iz slovanskih. Koliko je še izobraženih Slovencev, ki še cirilice čitati ne znajo. Na tujem se Slovenec in Čeh le prerada izdajata za Nemca in so Nemcem pridružujeta. „Politik“ toži, da se mnogi Čehi v Ameriki izdajajo za Nemce, in blizu tako piše „Srbski list“ v svojem članku „Slovani v Carigradu“. Temu je pred vsem to krivo, ker vsak količkaj izobražen Čeh ali Slovenec zna nemški, kak drug slovanski jezik pa malokdo. Tako svet le malo zvé o Slovanih, kar gotovo škoduje ugledu slovanstva.

Pa ne le moralčno, ampak tudi gmotno škodo imamo, če zanemarjamo slovansčino. Spominjamo se, da je nekdanj v kranjskem deželnem zboru trdil g. baron Apfaltrern, da Bog Kranjca ne zapusti, če le malo nemški zna. Tedaj smo si takoj mislili, da je gospod baron mislil na razmere, kakersne so bile pred petdesetimi leti, ne pa kakersne so sedaj. Tedaj so naši delavci, pa tudi naši inteligentni krogi dobivali kruha mej Nemci. Sedaj so se pa Nemci tako pomnožili, da že njim samim nedostaje zaslužka in rinejo na vse kraje s trebuchom za kruhom. Posebno nemške inteligence je v izobilji, tako da v Nemčiji že doktorji modroslovja poučujejo po meščanskih in ljudskih šolah in so še veseli, če tako službo dobé.

Jedino na slovanskem jugu in vzhodu je še prostora za naše inteligentne moči, kadar bi doma

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Ljubljancani sicer Goetheja ne beró in to velja o slovanskih, kakor o nemških bele Ljubljane prebivalcih, vender pa se v jedni točki čudovito strinjajo z Weimarskim polubogom. Kakor je svoje dni Goete tožil: „Nichts ist so schwer zu ertragen — Als eine Reihe von schönen Tagen“, tako klepečejo Ljubljancani, kadar jih jasno solnce obseva nekoliko dnij s polnimi žarki, kakor na listnatem drevju zelena žaba, tako regetajo po ljubem dežji. No, jaz mislim, da so sedaj njih želje utešene. Dobrih deset dnij dobivali smo toliko mokrega blagoslova, da ga je že preveč in da bi človek od nog do glave bil najrajši povit v pristni ruski juhten, ki vsaj vodo drži.

Silni dež in vsakdanje plohe uplivalo so tudi náme neugodno. Na sv. Petra dan bilo je žeganje na sv. Petra predmestji in veselil sem se že, kako bodem slastno zaužíval običajne štruklje v senci košatih vrtov in dobrega mišljenja. Stari Daždbog pa mi je debelo prečrtal vsé vesele nade, z vrtov ubežali smo v tesne sobe, ni ga bilo pravega veselja navzlic lepemu vencu, ki se je v svežem zraku

povoljno zibal mej Šentpeterske cerkve obema zvonikoma.

Pri vsem tem konstatoval sem na veliko zadovoljnost svojo, da nekdanjega „Znamenja“ na Šentpeterskem predmestji ni več. Podrli so ga. Prazen prostor kaže sedaj trudnemu potniku kraj, kjer je nekdanj stalo za Šentpetersko predmestje „znamenje“, toli pomenljivo. Sedanji rod nema več pojma za stvari, za katere so nekdanj bili uneti pokojni predniki naši.

Toda kaj takega se maščuje. Jedva so je odstranili, že se je ondu prikazal povodni mož, dolg nad najvišje hiše, kosmat pa, da se niti popisati ne dá. Videl ga ni nihče drugi, nego zapoznala trejalka. Videla ga je mej 11. in 12. uro v noči. Ustrašila se ga je silno, še bolj pa povodni mož. In kaj bi se ne? Poln vroče ljubezni zapustil je svojo stekleno palačo in jo krenil v Ljubljano, kjer ga že ni bilo, odkar je bil pograbil v Preširnovih poezijah opevano Uršiko. Hotel je malo povasovati pri brdkih Šentpeterskih dekletih, a hudo je naletel. Namesto nežne krasotice prišla mu je stara krmežljava trejalka nasproti. Kaj takega je celo za povodnega moža preveč. Puhnil jo je bliskoma v Ljubljano nazaj in izvestno ga dolgo vrsto let ne vidi živa duša več.

Poleg tega tragikomičnega dogodka zabeležiti mi je še drugzega, ki se je pripetil sredi mesta. V znani krčmi Ljubljanski sedela je pred par dnevi trojica mladih ljudi, o katerih je že Horačij pel: „Imberbis puer tandem custode remoto gaudet equis canibusque“. No brez brade ni nobeden mej njimi, jeden ima tudi psa, drugi konja, tretji pa obojega ne. Imeli so važno razpravo. Na mizi ležala je menica za 500 gld., vsa je bila že gotova, le zaradi tega so bili še nejedini, ima se li zapisati: „an die Ordre meine eigene“ ali pa „meiner eigenen“. Slednjič poravnala se je tudi ta diferenca in mladi gospod s konjem bi bil imel odšteti valuto tovarišu s psom kot akceptantu. A nesreča ne počiva. Sklep kupčije praznovali so z „likofom“, ki je pa predolgo trajal, kajti stari „deus ex machina“ prikazal se je v podobi strogega očeta, ki je svojemu sinu vzel pripravljeno valuto, a pustil mu menico, o kateri sedaj lahko premišljajo, na čegavo „ordre“ se je glasila.

Začetkom tega podlistka omenjeni dež ni bil brez upliva na naše časopise, katero se množi z uprav zajčjo plodovitostjo. To bi bilo samo ob sebi dobro znamenje, ko bi se ne videlo konjsko kopito prevelike konkurencije. List za 80 kr. na leto resni drag, več tudi vreden ni, a potrebe njegove ne-

ne dobili mesta. Zato je pa treba znanja dotičnih slovanskih jezikov. Pa tudi tam bodeta nas izpodrinila Nemec in Madjar v našo gmotno škodo in v škodo slovanstvu, če bomo držali roke križem in se ne bomo lotili resnega dela, to je učenja družih slovanskih jezikov in se bomo za slovanško vzajemnost naudeševali le pri zlahtni vinski kapljici. Veseli bi bili, če bi naše besede ne bile bob ob steno, če bi se Slovenci resno lotili učenja družih slovanskih jezikov, zlasti ruščine, da bi že vendar jedenkrat nemščina nehala biti občni slovanški občevalni jezik. Učimo se torej od Madjarov!

Govor državnega poslanca J. Hrena v državnem zboru dne 25. maja 1888.

(Konec.)

Mislil bi, da bi se pri takej operaciji marali ravnati po dvojnem načelu, prvič, da bi moral ta donesek plačevati vsak uradnik, tudi oni, ki ni v takem položaji, da bi moral koga preskrbeti, torej tudi ne- oženjeni, in to zaradi tega ker se lahko pozneje oženijo, morda prav zadnji čas svojega aktivnega službovanja, pa tudi zategadel, ker je nekako vzajemno podjetje za pospeševanje stanovskih koristij, katere pospeševati in podpirati ima slednji uradnik če tudi ne pravne pa etično in нравno dolžnost.

Drugo načelo, katerega bi se držali je, da bi se uradniki po njih plačah in družih prejemkih, torej v višjih razredih z razmerno višimi kontingentnimi postavki pritegnili, nego nižji uradniki n. pr. uradniki XI. in X. razreda, ki najmanjši obolus krajcar, težje pogreše nego goldinarje ministri in drugi uradniki v najvišjih razredih, v katerih dobivajo na tisoče plače.

Mislil torej, če se že pečam s številkami, da bi nekakor ne bilo preveč, če bi se zahtevalo od uradnika I. razreda — sicer je v tem razredu le eden uradnik, namreč gospod ministerski predsednik — 3% ali 4% plače, kar bi znašalo na mesec 30 ali 40 gld.; primerno bi moralo potem po stopinjah iti navzdol, da uradnika XI. razreda, pri katerem bi se odtrgalo od plače 1% to je polgoldinarja na mesec.

Še po tacem računu bi se dobilo na leto 492.448 gld. Razume se, da ne bodem dalje razpravljati tega, ker tu ne gre za natančne študije, hočem se postaviti samo na stališče, katero sem zavzemal lani, da bi vlada, če resno hoče, se lahko poučila, kako naj se loti te stvari, deloma po tujih uzorcih deloma po lastnih skušnjah, katere si lahko pridobi v svoji zavarovalnotehnični pisarni.

H koncu bi še z nekolikimi besedami pozval vlado, da bi tej stvari pokazala toliko naklonjenosti kakor narodni zastop. C. kr. vlada naj tej zadevi obrača svojo odkritosrčno pozornost in stori resen korak, da ustreže prošnjam in težnjam uradnikov in željam, katere je nedvoumno izrazila zbornica! Naj bi vlada torej letošnje jubilejno leto, katero bodo iz hvalne pijetete za dobrotljivega vladarja slovesno obhajali vse dežele in narodi velike naše domovine, napravila uradnikom za dvojno jubilejno leto s tem, da sproži to akcijo in tako postavi spomenik v srcih in mislih državnih uradnikov.

čutim, zlasti sedaj ne, ko sem prvo številko prebral. Nizka ta cena nema menda družega smotra, nego škodovati izvrstnemu „Miru“ in ravno tako vrlim „Dolenjskim Novicam“, katera oba lista sta nam skoro tako potrebna, kakor očesi v glavi. Toda kdo bi se za take reči brigal, vsak je sebi najbližji, zatorej treba, da šestkrajcarski bazarji neso samo na Starem trgu.

Slike kazaške.

Kazak-čehofil.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski
(Dalje.)

Pristopil sem k njemu, potrkal mu na rami in mu povedal z resnim glasom: „Savilej pusti takove misli iz glave — iz tega ne bote nič. Jaz nisem takov gospod, da bi si jemal z Ruskega na Češko kazaško službo...“

„Bodem vam služil za polovico, za četrto plače, za tako plačo, kakor mi sami ponudite... Le da ne bi umrl gladu...“

Te besede so me ganile. „Mili Savilej,“ rečem po trenutku, sam sem služabnik, a za plačo prodajam svoje življenje in vse, kar bi je moglo stvoriti prijetnejše, milejše... Pusti iz glave te misel... In pa, ne zapusti starega polkovnika, navadil se te

Tu ne gre toliko za pomoč iz državnega žepa, kolikor za organizacijo in združenje močij in sredstev po načelu, ki je izraženo v pomenljivem gaslu našega vzvišenega vladarja, katero kliče končavam: „Viribus unitis“. — Z jedinjenimi močmi.“ (Odobranje na desnici.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

Po dolgej borbi so **gališki** Rusi vendar toliko dosegli, da se bodo na državni gimnaziji v Przemyslu osnovali rusinske paralele. Letos se bode že otvoril prvi rusinski razred. Vsprejemni izpiti za ta razred se bodo vršili v ruščini.

Na **Predariskem** osnoval se je odbor, ki nabira prostovoljne darove, da se osnuje povodom cesarjeve štiridesetletnice katoliško učiteljske, katero bode vodil kak samostanski red. Dosedaj je že nabranih v ta namen 15000 gld

Pri generalnej debati je v **hrvatskem** saboru opozicija pobijala nov živinozdravski zakon z državnopravnega stališča. Nji ne ugaja, da novi zakon govori o sporazumljenji z Ogersko. To škoduje deželni avtonomiji. Večina pa tem pomislkom ne pripisuje take važnosti in je vladno predlogo vsprejela za podlago specijalni debati.

Vnanje države.

Jedva je major Popov izpuščen iz ječe, že je začel ruvati proti vladi. Sedaj pripravlja baje neko knjižuro, v kateri bode pojasnil delovanje **bolgarskih** vladnih krogov. Mnogo občeje z voditelji opozicije in častniki. Stambulov in tovariši se že bojé, da namerava napraviti kako rabuko. Policija strogo pazi nanj, in vlada že premišljuje, da bi ga pregnala iz Sofije in kje internovala, ako se bode tako sovražno obnašal proti vladi.

Razen dogodkov, ki se pripravljajo v Srbiji, se politični svet najbolj zanima za shod **nemškega** cesarja in **ruskega** carja. Povprašuje se, zakaj da knez Bismarck ne bode spremljal carja. Nekateri že sklepajo, da sta se cesar in kancelar že malo sprla zaradi notranjih zadev, drugi pa trdijo, da knez le zategadel ne pojde v Peterburg, ker je ta shod le akt kurtoazije in nema političnega pomena. Ravno tako se preresetava, kako je to, da novi vladar poprej pohodi ruskega carja nego pa zaveznika avstrijskega in italijanskega vladarja. Oficijozno zatrujejo, da to nema nobenega pomena in da sta celo Avstrija in Italija izrekli željo, da cesar pojde najprej v Peterburg. Drugi svet pa temu dosti ne verjame in sodi, da hoče cesar Viljem obnoviti le staro prijateljstvo z Rusijo brez ozira na zaveznike svoje

V **francoskem** senatu je H. Paris predlagal, da bi se tudi učiteljem svobodnih (katoliških) šol dovolilo iste olajšave zastran aktivne vojaške službe, kakor učiteljem državnih učilišč. Senat je pa zavrgel njegov predlog s 186 proti 86 glasom. Vsi republičani glasovali so proti Parisovemu predlogu

Za kneza Bismarcka in njegove pristaše je bilo jako zoperno vladanje **nemškega** cesarja Friderika in zlepa ne bodo pozabili 99 dnij mej smrtjo cesarja Viljema in Friderika. Oficijozne „Hamburger Nachrichten“ so priobčile članek o tem vladanju in najprej dokazujejo, da ni bilo konstitucionalno. Naprednjaki so se nepoklicani mešali v državne posle in silili v bolnega cesarja. Že prvi cesarjev ukaz ni bil konstitucionalen, ker ni imel ministerskega podpisa, če tudi so se z njim hotele odpraviti nekatere policijske naredbe. Pozneje so

je, ljubi te. Pri meni in pri vsakem inem imel bi se kakor pes... in glej, sedaj se imaš tako dobro...“

„Ali nedostaja mi vendar mnogo, mnogo...“ potožil je Kazak.

Umolknila sva. Kazak je povetil glavo na prsi, ali brzo jo je zopet povzdignil in zašepetal: „Ne ostaje torej inega, nego poiskati službo pri inej gospodi — pri takovaj, katera se popelje poleti v češke toplice.“

„Savilej!“

„Ne morem si pomoči.“

Poslednje besede so zvenele sicer žalostno in odločno.

V tem zapoje zvonec v prvej sobi. Prišel je polkovnik. S tem je bil razgovor moj s Kazakom do čista ustavljen. Savilej je izginil skozi dveri.

Sergej Ivanovič je bil i danes najboljše volje. Za pol ure sva sedela pri čaji in skušeni polkovnik me je kakor vedno kratkočasil z radovoljnim pripovedovanjem o milej Ukrajini.

Priznavam, da sem bil ondaj dosti ravnodušen poslušalec, kar bi si gotovo trpko očital, da bi moje glave ne bile napolnile scela ine misli. Videl sem pred seboj Savileja in vedno so se mi ponavljale njegove poslednje besede.

skušali prepričati, da bi cesar ne potrdil zakona o podaljšani legislativne dobe, dasi ministerstvo zato ni hotelo prevzeti odgovornosti. Tako postopanje tudi ni konstitucionalno. Še manj konstitucionalno je pa, da so Puttkamerja odpravili, ne da bi bil ministerski predsednik, knez Bismarck, kaj vedel za to. Naprednjaki so hoteli s svojim uplivom pri dvoru odstraniti moža, ki je zjedini Nemčijo. Trikrat so poskusili, pa se jim ni posrečilo. Takoj ko je nastopil cesar, pozneje ob Battenberžanovej aferi in nazadnje, ko so vrgli Puttkamerja. Hoteli so tako dolgo intrigovati in jeziti Bismarcka, da bi šel.

Dopisi.

Iz Celovca 6. julija [Izv. dop.] Deželno-zborska volitev na mesto umrlega g. msgr. Andr. Einspielerja je razpisana ter se dotično vladno oznanilo naslednje glasi:

Štev. 881. preds.

Oznanilo.

Ker je umrl poslanec kmečkih občin v okraji Velikovec, Kapla, Pliberk in Doberla ves, g. msgr. Andrej Einspieler, razpiše se po členu 6. deželnega reda in po členih 18. in 20. deželnega volilnega reda nova volitev za omenjeni volilni okraj, in sicer na dan 14. avgusta 1888. l. v postavno določenem mestu Velikovci.

Kdaj se vršijo volitve volilnih mož v posamičnih občinah, katero uro se začne volitev v Velikovci in v katerem prostoru, to bode c. kr. vladni svetovalec in okrajni glavar Velikovški naznanil volilnim možem v poverljivih listih, kateri se jim bodo izročili.

V Celovci, dne 6. julija 1888. l.

C. kr. deželni predsednik:

Fran baron Schmidt-Zabierow l. r.

Nadejamo se tedaj, da se bodo volilci, kakor do sedaj, tudi letos zopet zbrali polnoštevilno na volilnem bojišču in da bodo kakor vsekdar tudi ta pot rešili povsem svojo narodno čast.

Volilci! čas je blizu, posvetujte se, ostanite složni in ne pustite se prevariti od naših nasprotnikov. Zaupajte le pravim domačinom, Vašim bratom! Volite za poslanca slovenska stranka v svojem časniku „Miru“ in po svojih zastopnikih. — Bog daj srečo!

Iz Celovca 5. julija. [Izv. dop.] — „Vil-lacher Allg. Zeitung“ je preteklo soboto v Celovci, v Bertschingerjevi tiskarni natisnjena, srečno zopet prilezla na svetlo, a ne v svoji prvotni obliki, marveč je nekoliko manjša postala ter se je izlegla popolnoma iz tukajšnje „Bauern-Zeitung“, katera izhaja tudi pri Bertschingerji in so slednji le glavo premenili ter ji na čelo postavili oklic: „An unsere Gesinnungsgenossen!“ To je bila potem „Vil-lacher Allg. Zeitung“ štev. 53. V oklici, oziroma vabilu se izdajatelj in urednik na vse mogoče načine čedita ter licemerski prilizujeta naročnikom; ne zinega pa besedice, zakaj da je pravzaprav 52. štev. izostala, četudi se je v okrožnici prav „fulminantno“ obetalo, da se bode v prihodnjem listu naročnikom v opravičenje vse do pičice objavilo. Mi

Dalje v prilogi.

Moje nepazljivost je polkovnik gotovo opazil zato pa je tudi z vsjo odkritosrčnostjo za nedolgo spoštljivo javil: „To vas danes ne zanima — nehajva govoriti o Ukrajini... Čujte, Edvard Osipovič, ste li že videli novi balet kneza Trubeckega?“

„Videl sem ga v Beči — tu ne... lepi plesi, godba mi ni svidala... sicer pa ne umem takovih rečij...“ odgovoril sem suho, a misli moje bile so zopet pri Savileji.

Dobri Sergej se je trudil priversti razgovor v tek, a danes to ni šlo, nikakor ne. Konečno umolknil je i on.

To priliko sem uporabil. Rekel sem nenadoma: „Gospod polkovnik, vi izgubite Savileja!“

Ne vem, kaj bi bilo bolj iznenadilo mojega gostitelja od teh besed. Skočil je s sedeža, s čimer je skoro prevrgel steklenico čaja in vskliknil: „Kako? To ni možno!“

„In vender!“ Razložil pa sem v kratkem opravičenost svoje trditve, katera je v očeh polkovnikovih vzbudila takoj v prvem trenutku razburjenost in nepokojnost. Kazal sem na mnoge okolnosti, izrekel i bojazen, da Savilej svoj namen uresniči, in konečno sem dodal, „da bi bilo takega Kazaka in tako znamenitega služabnika vender škoda izgubiti.“

(Konec prih.)

pa sploh menimo, da naročniki „Beljačanke“ pravega vzroka, zakaj te številke ni bilo in zakaj so nastale razne zapreke v uredništvu in upravištvu, iz lista nikdar zvedeli ne bodo, kajti prepričani smo, da jim svojega slabega in gnjilega gospodarstva gotovo ne bodo razkrivali ter tudi ne povedali, koliko sto goldinarjev dolga so nametali na hrbet Beljaškemu tiskarju. — Izvedel sem dalje iz zanesljivega vira, kako so gospodje „Beljačanke“ umeli prevarjati svoje naročnike, kadar so bili v zadregi (iz katere skoro nikdar prišli niso). Tako se je pripetilo, da jim je večkrat zmanjkalo papirja, in ker kredita ni bilo, dolga pa dovolj tudi po tovarnah za papir, zalezli so večkrat v prav neprijetno zadrego, da niso mogli natisniti svojega umazanega lista. Pomagati vedeli so si pa vselej pravo ter porabili priliko s tem, da so napisali hitro kak prav osoljen članek ali podlistek za državnega pravdnika, tiskali potem le toliko iztisov, kolikor jih je bilo za cenzuro treba in — list je bil zaplenjen, izdajatelj lista pa rešen iz zadrege. Da so še bolj metali svojim naročnikom pesek v oči, kričali so potem v naslednji številki na vse kriplje, da jim ničesar več pisati ni dovoljeno in da se list za listom konfiskuje v škodo stvari in naročnikov. V zadnjem času bil pa je list tudi v istini večkrat zaplenjen, iz česar je razvidno, da je „Beljačanka“ že dalje časa primanjkovala papirja in tudi kolofonije. Ali ni to prava pustolovna manipulacija? Vidi se, da ti ljudje umejo narod svoj na prav nesramen način slepariti in izsesavati.

Sodelavec „Beljačanki“ bil je doslej tudi dobro poznati veterinjak Mačnik v Celovci. Slednji se je sedaj z Beljaškimi veljaki sprl ter bode vzajemno z nekim S. Weiss-om na svojo lastno roko začel hkratu dva lista, jednega pod imenom „Kärntner Allgemeine Zeitung“, drugega pod imenom „Kärntnerland“. Prvi izhajal bode 4. in 18., drugi pa 12. in 26. vsakega meseca. Da izdaja dva lista z različnimi imeni, to je dobra in prebrisana politika njegova izumila; na ta način prihrani si stroške za kolek, katerega mu potem ne bode treba plačevati, in razsajal bode vsejedno lahko vsak teden; enkrat v enem, drugič v drugem listu. — Sploh pa je malo upanja, da bi bil obstanek tudi tega listoma zagotovljen; izhajala bode ta najbrže toliko časa, da se pobere naročnina, potem bode ta pa mirno izginila.

O tem gibanju kaj več Vam omeniti, štel sem si v dolžnost, da vidite, kdo in kako so ljudje, ki hoté imeti pri nas glavno in odločujočo besedo. Nam in naši slovenski stvari taki možaki in njihova početja ter njihovi napadi ne morejo nikdar škodovati; Nemeem pa jih mi še celo jako radi privoščimo, kajti ne bodo jim veliko koristili, pač pa bodo jim koroški nemški narod pred svetom ogrdili ter ga dovedli v propad.

Iz Lipika 4. julija. [Izv. dop.] Zdaj ko se zapirajo vrata zbornicam in učilnicam, beži ali leze vse, kar more, v letovišča ali toplice. Izrazi prišlih gostov se redno objavljajo tu na stotine tam na tisoče. Tukajšnji III. list izkazuje jih do 20. junija nekaj nad 600, največ Madjarov, Srbov, Hrvatov, obojega spola in vsake dobe od detešca do starca, mnogo c. kr. častnikov i. dr., Slovencev pa čudo malo, samo dva iz Štajera in eden s Kranjskega, in vender slujejo te jedne toplice kot unikum mej lekovitimi vodami Evrope, kajti Lipičko vrelo je toplo 64° C, vrelo na Nemškem in Avstro Ogerso mrzla. Zato najdeš vsako leto gostov, ki so po več let po zdravje hodili v oddaljeni Hall in mnogo stotin potrošili, zdaj pa z zrezanimi vratovi sv. Antona, Lipičkega patrona, prosijo, da bi jim tukajšnje vrelo pomaglo. Posebno za krasni spol ni to mala stvar, ako mu lice in vrat nasekaš, da ni človeku podoben. Vsak oca in mati naj dobro premisli, predno bo dal svoje dete rezati, naj ve, da v Lipiku skoro nobene operacije treba ni, v o da vse sama izvleče. Poznam gospe, ki so zbog lepote na glasu, a kakšne bi bile, ko bi jim bili bunke na vratu z nožem odpravljali? Pa tudi gg. zdravniki naj ne bodo v takih slučajih prenašli s svojimi rezali, naj prepuste tej vodi, da ona odmoči in izleči, saj za to jo je Bog dal.

Nam Slovincem Lipik tudi daleč ni, od Zagreba odpelješ se ob 10. uri pred poludne na Sisek do Okučan, prispeš po novi železnici ob 6. uri zvečer, stoji cela karta III. razreda 3 gld. 65 kr., od tu do Lipika (2 uri) prost voznik 2 gld., fujakar 3 gld., v Lipiku soba po 60 kr. Toliko lahko rečem, da v Hallu eno leto več potrosiš, kakor v Li-

piku 3 leta. Lipik ima tudi jako prijazno lego in je zdrav kraj. Ko vprašam priletnega moža, koliko je star, odgovori: 95 let. Videči da se čudim, nastavi: „Što bi se čudili meni, imam još živa oca, ima 120 godinâ, mladji mi brat 83, najmladji 70, svi smo zdravi nikada bolestni“. Ti ljudje žive v zadruzi, vseh je 60 glav, ovčari so, kozari, kravari, volari, konjari itd. vsega imajo dovolj. Ko mu je nekdo nudil za mali prostor zemljišča pri cesti 8000 gld., je rekel, da dokler je Banov — Ban se piše — ne bo nobeden potjujec tam sedel, in zdaj zida sam tam hišo.

Tudi zabave je dosti v Lipiku, godba svira pred poludne in zvečer zvečine ciganske, madjarske, vsled pismene pritožbe odločnega Srbina na ravnateljstvo kopališčno pa tudi slovanske, dvakrat na teden je plesni venček in tombola, v čitalnici imaš raznih novin, se ve „Slov. Naroda“ ne, — betjar ga ne bo čital, kakor ni „Zastave“ ni „Obzora“ ne. Ako rabiš zdravnika, jih imaš 7, ti so: dr. Gregorič, (Slovenec), dr. Marek (oba v Pakracu 1/4 ure od Lipika), dr. Kern, dr. pl. Maršalko, dr. Breitwieser, dr. Pavlovič, dr. Roheim (vsi v Lipiku). Kdor ne more pri otroku ostati, dá ga lahko v oskrbo g. M. Lémanu, kjer so mu dobro godi in je bolj cenó nego v sanatoriji. Najlepše v Lipiku pa je gaj (park), ki ima z novimi nasadi 32 oral. V njem najdeš vse goste zdrave i bolne, godba jim svira v paviljonu, ptice pa jim pojo na drevesih.

Za katere bolezni so te toplice, čital boš v knjižici „jedno kupalište v Lipiku“, katero dobiš na zahtevanje od kopališčne ravnateljstva brezplačno. Zdaj je še čas, da opozori prijatelj prijatelja na te čudotvorne toplice, julij in avgust sta prava meseca za kopanje.

Domače stvari.

— (Na veliki koncert.) ki ga priredi jutri dopoludne ob 11. uri v redutni dvorani naša „Glasbena Matica“, opozarjamo še zadnji pot naše občinstvo, v svésti si, da bode ta „matinée“ nadkričila vse muzikalne zabave našega mesta iz zadnjega časa. Poleg petja, katero bodeta podajala nam mnogoštevilni moški zbor in mešani zbor — le-ta naravnost vzeti iz mladih vrst v šoli „Glasbene Matice“ —, pozdraviti bomo imeli prvo priliko pred nami glas bodočega Frankobrodkega opernega peveca gosp. Frana Pogačnika, izšolani glas z naravno lepoto in milino. Iz krajev instrumentalne glasbe pa nastopil bode poleg vojaške godbe slavnega c. kr. pešpolka baron Kuhnovskega štajerski nam rojak gosp. Fišer s svojim kontrabasom. Koncertna točka s kontra-basom celó na Dunaji je redka in malo poznata reč. Več kakor dvajset let je preteklo, ko je na Dunaji prvič s kontrabasom Giovanni Bottesini kot poslednji z vijolonom koncertoval za njim je vlani in letos naš rojak bil, ki je po dolgem pred-sledku podal Dunaju takšen koncert. Kritika pa je iskala besed, da bi opisala virtuoznost g. Fišerja, v tej dobi gotovo prvega kontrabasista v svetu. Jutri tedaj pa bode v Ljubljani ta izvanredna glasba slavnega šestindvajsetletnega moža, ki svojemu slonastemu instrumentu komaj do vratu seže.

— (Upravni odbor društva „Narodni Dom“) je imel pretečeni četrtek redno sejo. Na dnevnem redu je bilo konstituiranje, razgovor o nasvetih in sklepih občnega zbora in druge posameznosti. Navzočnih 8 odbornikov pod predsedstvom dr. A. Moscheta. Odbor potrdi dr. vit. Karola Bleiweisa za podpredsednika, dr. J. Stareta za blagajnika, I. Kotnika za tajnika, E. Laha za njegovega namestnika. Blagajniku in tajniku se izreče zahvala za uspešno in marljivo delovanje v pretečeni dobi. Sklene se odbor „Sokola“ naprositi, naj bi privzel programu svoje 25 letnice kot posebno točko „bazar“ na korist „Narodnemu Domu“ in v ta namen prepustil stekleni salon čitalničin. Vse potrebne priprave, da se bazar dobro obnese, prevzame odbor „Narodnega Doma“ sam. — Sklene se čitalnice in bralna društva po deželi naprositi, da namenijo po jedno besedo v letu „Narodnemu Domu“. — Pozvati se imajo vse posojilnice, pri katerih ima društvo naloženega kaj denarja, naj pošljejo vse obresti, kakor so se nabrale do 30. junija t. l. in naj jih v prihodnje pošiljajo posledno vsakega pol leta. Prošnja neke posojilnice za primerno posojilo se od-bije. — Odobri se načrt odbora „Krajcarske družbe“ glede iztirjavanja zaostalih doneskov in sklene se nastopiti v tej zadevi po odvetniku sodnijsko pot: — Deležniku, ki daruje društvu 2 kuponski poli-

svojih deležev, ima se poslati zahvalno pismo. — Konečno sledi še živahen razgovor o prostoru za zgradbo in o načrtu za poslopje ter se sklene prav pridno delovati za pridobitev novih deležnikov.

— (Deželna vlada kranjska) razpustila je „Die Ortsgruppe Laibach des Schulvereins für Deutsche“ v zmislu § 24 zakona z dne 15. novembra 1867.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) v Ljubljani bode v sredi meseca oktobra t. l. v proslavo štiridesetletnice Njega velečastva našega presvetlega cesarja priredilo slavnostni koncert, h kateremu izvrševalni odbor že zdaj vse spretno gospode učitelje pevce in gospodičine učiteljice pevke na Kranjskem vabi, da bi pri njem sodelovali ter jih uljudno prosi, da bi takoj odločno naznanili, če se bodejo udeležili nameravanega slavnostnega koncerta, pa tudi, da določijo glas, katerega pojó, da se jim bodejo dotični napevi pravočasno poslali. V kateri dan v sredi meseca oktobra t. l. bode koncert in s kakim vzporedom, se bode pozneje naznanilo. Tudi se bode gospodom udeležnikom in gospodičinam udeležnicam za ta čas za primerno, brezplačno prenočišče v Ljubljani po noči preskrbelo.

— (Umrli) je nagloma Fran Zoretič, avstrijski generalni konzul v Tunisu in jeden najbolj nadarjenih članov naše diplomacije. Zoretič rodóm iz Žumberka bil je iskren domoljub hrvatski in se je tudi v tujini živo zanimal za svoje domovine usodo, zlasti pa za knjigo hrvatsko.

— (Poročil) se je dne 2. t. m. gosp. Gustav Smolej, c. kr. sodiški pristav v Trebnjem, z gospodično Josipino Braunejevo iz Kočevja.

— (Vsprejemni izpiti) za tukajšnje gimnazije prvi razred bodo v ponedeljek dne 16. eventualno v torek dne 17. t. m. Običajno upisavanje bode v nedeljo dne 15. t. m. počenši od 8. ure zjutraj.

— (Na tukajšnji realki) bode upisavanje za I. razred dne 15. t. m. dopoludne, vsprejemni izpit pa dne 16., eventualno 17. t. m.

— (Na gimnaziji v Trstu) vršila se je ustna matura od 2. dne t. m. do včeraj. Za zrelostni izpit zglasilo se je bilo 30 dijakov, izmej katerih sta se dva pred ustnim izpitom umaknila. Pet kandidatov napravilo je izpit z odliko, 5 jih sme izpit ponavljati, ostali dobili so spričevalo zrelosti.

— („Obrtnik“) političen in strokovnjaški list za obrtni stan, izšel je danes. Gradivo je raznovrstno in primerno sedanjim razmeram. Veseli nas, da se obrtni stan probuja ter zaveda svojih pravic. Želimo pa novemu listu, da ostane vedno zmeren in in si tako pridobi simpatije vseh rodoljubov. Cena mu je 3 gld. za vse leto, 1 gld. 50 kr. za pol leta in 75 kr. za četrt leta. Naročnina pošilja naj se na upravištvu, Sv. Petra cesta št. 21 ali pa v „Narodno Tiskarno.“ Priložili smo 1. številko tudi našemu listu.

— (Oblak utrgal) se je včeraj blizu Polhovega Gradca. Vsled tega sta Gradašica in Mali Graben nepričakovano hitro narasla in Trnovčanke in Krakovčanke, ki so bile ravno na polji, bredle so vodo čez pas, da so ubežale domov.

— (Prostovoljna požarna bramba v Gornjem gradu) bode dne 12. avgusta t. l. priredila v spomin 40 letnega vladarja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. veliko slavnost združeno z blagoslovljenjem društvene zastave, brizgalnice in poslopja. Spored slavnosti se bode naznanil.

— (Konkurz) napovedal je Eduard Klemenčič, trgovec v Idriji.

— (Konkurz) napovedal je Fran Dobovišek, trgovec na Rečici,

— (Na Slatino) došlo je do 2. t. m. 630 osob, mej njimi župan Dunajski, Uhl.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Babnem Polji. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Logatec 7. julija. Ministerstvo dovolilo subvencijo za živinsko razstavo, ki bode dne 23. t. m.

Budimpešta 7. julija. „Lloyd“ javlja: Srbski vojni minister ima naročilo, da spravi srbskega kraljeviča iz Wiesbadena v Beligrad, ker je sinoda kraljeve razloge za ločitev zakona vsprejela kot osnovane.

Pariz 7. julija. Policija zasegla je pismo grofa Pariškega, v katerem pozivlje konservativne župane, naj občinske svoboščine in fina ce branijo pred zapravljivo in trinoško upravo in v katerem se nadalje pravi, da ni več daleč dan, ko bomo v Franciji ustanovili novo vlado. Le monarhija more napraviti red v občini, kakor v državi. Zaradi zaplenbe pisma se bo de baje danes v zbornici interpelevalo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-154)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 4. julija.

V Pragi: 6, 75, 34, 36, 13.

Tujci:

6. julija.

Pri **Slonu**: Uneli iz Trsta. — Bauch, Fischer, Zeller z Dunaja. — Sekwarz iz Varaždina. — Vogel iz Warburga.

Pri **Maliči**: Engel, Lemberger, Jonke, Schussek z Dunaja. — Brandstätter iz Grada. — Filek iz Pulja. — Dorak z Goranskega. — Stare iz Kamnika.

Pri **avstrijskem cesarji**: Melh, Szirk iz Tržiča. — Schwarz iz Brežic.

Pri **Virantu**: Müller iz Brežic. — Zavodnik iz Žužemperka. — Rozman iz Trebnjega.

Umrli so v Ljubljani:

5. julija: Helena Seliškar, zidarjeva hči, 1 mes. 20 dni. Gruberjeve ulice št. 4, za katarom v črevih. — Jožef Pertekel, posestnik, let, 66 Kurja vas št. 20, za spridenjem želodeca. — Marija Indof, zidarjeva hči, 3 mes. Kurja vas, št. 11 za božjastjo. — Julija Schreier, trgovčeva žena, 58 let, Krojaške ulice št. 8, za jetko.

6. julija: Antonija Malner, zasebnica, 82 let, Igriške ulice št. 6, za oslabiljem.

V deželnej bolnici:

5. julija: Jožef Dobrin, pek, 35 let, za jetiko. — Veneranda Zupančič, klobučarjeva žena, 55 let, za katarom v črevesu. — Martin Janežič, gostač, 51 let, za vodenico.

6. julija: Helena Ceglarc, gostija, 80 let, za oslabiljem.

Meteorologično poročilo.

Day	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. julija	7. zjutraj	730.5 mm.	17.0° C	sl. vzh.	dež.	8.20 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	23.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	733.0 mm.	17.0° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 22.5°, za 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.25	gld. 81.35
Srebrna renta	82.60	82.60
Zlata renta	112.75	112.70
5% marena renta	96.35	96.65
Akcije narodne banke	878.—	878.—
Kreditne akcije	31.50	31.10
London	125.05	123.90
Srebro	—	—
Napol.	9.91	9.90 1/2
C. kr. cekini	5.89	5.91
Nemške marke	61.25	61.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	187
Ogorska zlata renta 4%	101	80
Ogorska papirna renta 5%	89	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	gld. 185	—
Radolfove srečke	21	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	226	—

**Išče se za prihodnje šolsko leto
dijak višje gimnazije**

z dobrim spričalom, kateri bi za opoludansko in večerno hrano instruiral tretješolca slovenskega oddelka. — Kje? pove upravnistvo tega lista. (471)

Specerijsko podjetje

v jako prijaznem okrožnem mestu **Štajerske**, na dobro obiskovanem kraju, z velikimi prostori za stanovanje, prodajalnico, magacin in klet proti ceni najemnin, z zalogo blaga od 3000—4000 gld. vrednosti in letnim prometom 15.000—18.000 gld., **proda se takoj z inventarjem vred.** — Ponudbe vsprejema Fran Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani. (472-1)

F. P. VIDIC & COMP.

prilagočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.**

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440-5)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

V najem se da

hiša s krčmo

ležeča mej Gorenjim in Dolenjim Logatcem ob veliki cesti s 5 sobami, 2 kuhinjami, 2 hramoma iz živinskim hlevom itd. proti jako ugodnim pogoji s 1. septembrom t. l.

Tudi se da cela hiša brez krčme v najem. — Natančneje o tem pove

(447-2) Jakob Tršar v Dol. Logatci.

Pravým pokladem

pro nešťastné oběti sebeprznění (onanie) a tajných prostopášností jest výtečné dílo:

Dra Retau-a

Sebeochrana.

České vydání po 80tém vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 2 zl. r. m. Čti je každý, kdo trpí strašnými následky této nepravosti, upřímná poučení jeho zachraňuje co rok na tisíce nemocných od nedovratné smrti. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Biercy v Lipsku (Sasko), Neumarkt 34“, jakož i v každém knihkupectví. (397-6)

Pri **M. Léman-u** v
JODNEM KOPALIŠČI

LIPIK

vsprejemajo se

(469-1)

otroci v oskrbo (Pensionat).

Za čas stavbe

prilagoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224-19)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštenu povzetju:

(130-17)

Moške srajce, bele in barvaste, komad la. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 65 metrov gld. 3.—
Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gld. 2.—	Ženske srajce iz šifona, vezane, — 3 komadi gld. 2.50.
Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari la. gld. 2.50, IIa. gld. 1.80.	Ženske srajce iz močnega platna, z zobci, — 6 komadov gld. 3.25.
Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gld. 1.20.	Ponočni korseti bogato okinčani, — 3 komadi gld. 1.80.
Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gld. 1.10.	Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gld. 3.—
Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatoga finisha, — 12 parov gld. 1.20.	Ženski predpasniki iz oksforda, kretona ali surovega platna, 6 komadov gld. 1.60.
Popotni plašči, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, — komad gld. 4.50.	Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gld. 1.50.
Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, la. gld. 5.50, IIa. gld. 3.75.	Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatoga finisha, 6 ko- madov gld. 1.20.
Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 2-10 metra gld. 6.—	Mohairski glavni robci v vseh barvah, — 3 komadi gld. 1.20.
Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jäger-jeva sistema, — komad gld. 3.50.	Foilski glavni robci, lepi dessins, — 6 komadov gld. 1.20.
Reformsko normalno perilo (sesajoče pot), srajca ali hlače, po gld. 2.—	Letni Jersey-jopiči iz čiste volne, v vseh barvah, komad gla- dek gld. 2.50, tumburiran gld. 4.—
Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojala in 2 zavahana ovratnika, gld. 2.50.	Žepni ropci z barvastimi kraji, dvanaajstoriga za go- spode gld. 1.20, za dame gld. 1.—

Uzorci

zastonj in franko.

Dve stanovanji

se oddasti za prihodnji sv. Mihiel v nekdanji Smoletovi hiši na Marije Terezije cesti.

Jedno obstoji iz 7 sob, kuhinje, hrama, kleti, drvarnice in shrambe pod streho, in je v I. nadstropju. Drugo v tretjem nadstropju s 4 sobami in z vsem, kar zraven spada.

Več se izve pri lastniku.

(226—2)

Gospodu G. PICCOLI-ju,

lekarju „Pri angelju“, — v Ljubljani.

Vsprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je rešila bolezni, koja me je spravila skoro na kraj groba. Strašne bolečine sem trpel v želodcu, brez vsacega upa in olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje in to le po Vašej nedosegljivej „Piccolijevi esenci“, za koju smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomažič, c. kr. orožniški vodnik v Pulji. V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Stajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovom se dobiva v lekarni Rizzoli-jevej. (208—15)

J. Purgleitner-ja lekarna

— v Gradcu. —

Stajerski zeljiški sok, 1 steklenica 88 kr. proti kašlju, hripavosti, vratnim in prsnim boleznim in se je v štiri desetih letih pokazal dobrega.

Apneni sirup, 1 steklenica 1 gld. iz podfosforikastokislega apna, olajšilo za bolehaloče na plućih in v prsih (okrepilo kosti za slabe otroke)

Dr. Wuchte zeljiško mazilo, 1 velika steklenica 1 gld., 1 mala steklenica 60 kr., proti protinu in trganju po udih.

Englhofer-jeva mišična in živčna esenca, 1 steklenica 1 gld., proti boleznim vida, členkov in glave, omotici, šumenju po ušesih, bolečinah v križi, slabosti členkov, trganju i t. d.

Vsi ti izdelki dobivajo se skoro v vseh lekarnah monarhije ali se tudi lahko naročajo pri izdelovalcih proti poštnemu povzetju. (334—8)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačice pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanju sile do jedi, slabem želodcu, smrdeči sapi, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnusju in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodcu, zapiranju ali zabasanju, preobloženju želodca z jedjo ali piščo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatej žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pride vseke steklenici.

■ Pristne v skoro vseh lekarnah. ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudič zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pride vseke steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovu: lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—36)

Vožne karte in vožni listi
za **Ameriko.**

Kraljevo belgijski pošni parniki

„Red Star Line“ iz Antwerpena naravnost

v New York in Philadelphio.

Koncesijonirano od vis. c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnila daje jako rado:

koncesijonirano zastopstvo

na Dunaji, IV., Weyringergasse 17:

Ludovik Wielich

ali

Ivan Kosar, gostilničar pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani, P. Jaklitsch v Kočevju, Josip Strasser v Inomestu. (175—16)

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—9)

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—19)

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Št. 4416.

Razglas.

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo v namen, da se uložé ponudbe zaradi dela, katero je izvršiti gledé uravnave vodá Bistrice in Save pri Mojstrani na podlagi deželnega zakona z dne 6. junija 1887 št. 26 in sicer:

1. Naprava mostu čez Savo z zidanimi oporami, zgornji del pa bo iz lesa, za proračunjeni znesek 5000 gld.
2. Naprava zidane zgradbe (jezú) v Dolini na potoku Bistrici, za proračunjeni znesek 1700 "
3. Naprava zgradbe za varstvo bregov (zaboji s kamnjem) na obeh imenovanih vodah, za proračunjeni znesek 6000 "

Skupaj 12700 gld.

Ta stavba in to delo oddalo se bode vsako samo za sê proti plačilu dovršenega dela po jednотnih cenah, vendar pa se vsprejemajo tudi skupne ponudbe za vse delo skupaj ali pa tudi za dvoje stavb — Dotični stavbinski podatki, namreč črteži, splošni in posebni stavbinski pogoji, proračuni in cenilnik so vsak dan v navadnih uradnih urah na razgled v pisarni deželnega stavbenega urada. Prihodnji vodja stavbe dajal bode do 20. julija t. l. vsako soboto in nedeljo v navadnih uradnih urah vsa potrebna razjasnila, kar bi jih kdo zahteval.

Od deželnega odbora kranjskega.

v Ljubljani, dne 4. julija 1888.

Umetne

(152—36)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeškega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako bojé.

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni opravi, čevljiht itd. itd., je novoizumljena po

c. k. avstrijskem in oger-skem ministerstvu zavarovana proti ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali likov za usaje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld., št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanje čevlji suhi pri moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se je že več kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepremočljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, dokazuje 28 odlikovanj, na stotine priznanih pisem. Oba izdelka se nista udomačila le pri c. kr. vojaščini, ampak si utrla uho pri Nj. Veličastvu in c. kr. visokostih. 5. generalov, ki se služijo v c. kr. vojski, so dali najboljša spričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. Anton Krišper in Schusnig & Weber, v Kranju g. Petan, v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih krajih države pri boljših trgovcih. (288—10)

(467—2)

C. kr. priv. tovarna za

portlandski in hidravlični cement

ALOJZIJA PRASCHNIKER-ja

Ustanovljena leta 1854.

v Kamniku na Kranjskem.

Ustanovljena leta 1854.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDIC-u & Comp.,

Slonove ulice št. 9.

Priporoča p. n. gg. stavbenim mojstrom, arhitektom, stavbenim podjetnikom itd. svoj hidravlični cement (roman cement) in portlandski cement, po kakavosti vedno izvrsten in jednokomeren, ter jamči za večjo trdnost, kakor je predpisana v pravih družta avstrijskih inženjerjev in arhitektov. — Ta cementa sta tudi zaradi tega posebne koristi p. n. naročnikom, ker sta svojstveno mnogo lažja, nego izdelki večine ostalih cementnih tovarn, zaradi česar je za jednako množino cementnega zidovja ali morta treba veliko manj tega cementa gledé teže. — Tudi priporočamo lepe in zelo trajne mozajiske plošče, brušene in likane, v najraznovrstnejših obrazih, in jednobojnate plošče od portlandskega cementa, črne, rdeče, naravnobarvene itd. za polaganje tlaka v cerkvah, po prehodih, vezah, na verandah, po hodnikih, v hlevih itd., klajna korita, okraske in sobe, cementne cevi itd. (354—8)

Blagovoljna naročila se najatančneje in najtočneje izvršujejo ter jih vsprejema glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. VIDIC-u & Comp., Slonove ulice št. 9.

Naznanilo.

Vina

lastnega pridelka, bizelja, gospoda **Luke Tavčarja**, proda se večja množina v kakešnih količinah, po hektolitr in več, po 18, 20, 22 gl. hektoliter, uštevši užitino, v kleti na Dunajski cesti poprej „Hotel Europa.“

Kateri ga želé kupiti, oglašaj se pri **F. M. Schmittu**, trgovci v Špitalskih ulicah v Ljubljani.

Tudi se toči vino na drobno po 28 kr. liter v restavraciji „Hotel Europa.“

Letno stanovanje

3 sobe z hrano po ceni se dobi v Otoku, pošta Radovljica; tudi toplice so pri hiši. — Kaj več pismeno.

Tine Floriančič
gostilničar.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Pivo v steklenicah

(449—3)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

!!Noben cilindar več ne bode počil!!

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv.
streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniškej zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451—14)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priloga svoje

(293—11)

patentovane vstricne zarezanе strešnike,

ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu,

ker so posebno lahki, solidni, lěni, po ceni in ker najmanj trpé od snega in mraza.

Poroštvo za tri leta.

Ž njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem in celo po Ameriki.

Fabrika je za vso avstro-ogersko državo lastnica Konstanškega patenta za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem vseh patentov za izdelovanje Schmidheinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega zakona najostreje kazenski postopalo.

Fabrika izdeluje tudi najboljše vrste

zidarsko opeko, žlebake, steklene zarezanе strešnike in strešna okna.

Glavno zastopstvo in zalogo za Kranjsko, Reko, Trst, Gorico, kakor tudi za vso Primorsko, Istro, Goriško in Dalmacijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil **Dragotin Hribar.**

Odobril **br. Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—30)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Na novo vrejena

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani

Gospodske ulice števil. 12.

Priporoča se p. n. gospodom pisateljem, založnikom in sl. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiskovin po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

V več jako krasnih barvah tiskane

diplome

za častne občane in člane pa je dobiti samo v

„Narodni Tiskarni“.

Fiska knjige, brošure, rice, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vozne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade, itd., itd.

Vedno v zalogi
obrazci za posojilnice,
sodnije i. d.

Naročila se izvršujejo
točno, ceno in lično.